

U V O D

Građani srpske nacionalnosti su diskriminirani u Republici Hrvatskoj, jer su im uskraćena mnoga prava koja su građanima hrvatske nacionalnosti i ostalima nacionalnim manjinama omogućena kroz usvojene zakone i druge pravne propise, a koji se primjenjuju diskriminatorski i na štetu srpskog naroda i istovremeno se donose zakoni koji su materijalno i procesno diskriminatorski prema građanima srpske nacionalnosti u odnosu na građane hrvatske nacionalnosti i to:

a) **PRAVO NA IMOVINU**

(član 1. Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda)

- Usvojenom zakonskom regulativom cijena, postupak i uslovi otkupa stanova na području teritorije Republike Hrvatske su diskriminacijski, tako da otkupnu cijenu stanova građani hrvatske nacionalnosti plaćaju samo 50 eura po kvadratu, a građani srpske nacionalnosti 800 eura,
- Svim građanima kojima je država tokom rata prvo srušila, pa zatim obnovile kuće, zakonskom regulativom je onemogućila raspolaganje imovinom u prvih deset godina nakon obnove,
- Stupanjem na snagu Zakona o stambenim odnosima iz 1995. godine određeno je da će svim stanarima koji se ne vrate u svoje stanove u roku od 90 (*devedeset*) dana od stupanja na snagu Zakona, biti ukinuta stanarska prava.
- U sudskim postupcima tokom i nakon rata oko 50.000 stanarskih prava građanima srpske nacionalnosti je ukinuto, te su na taj način im oduzeti stanovi i njihovo pravo na imovinu.
- Povratnici koju su željeli da otkupe stanove koje gradila Vlada Republike Hrvatske ograničeno je pravo na bilo kakvu drugu imovinu uz uslove da se definitivno vrate u Republiku Hrvatsku, te da ne posjeduju niti su otuđili, nakon oktobra 1991.godine, kuću ili stan u Hrvatskoj ili drugim dijelovima bivše Jugoslavije, što je u suprotnosti sa navedenim pravom na imovinu predviđeno Konvencijom.
- Građanima srpske nacionalnosti koji su protjerani sa područja Republike Hrvatske-izbjeglice, je po Zakonu o konvalidaciji za upravno područje rada, zapošljavanja, mirovinskog i invalidskog osiguranja određen kratak rok za konvalidaciju od samo godinu dana, a koji je istekao 1999. godine, kada je cijela atmosfera bila takva da svi građani nisu još uvijek imali potpunu slobodu kretanja.

b) **DISKRIMINACIJA PO JEZIKU I PISMU**

(član 14. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda)

- Prema Zakonu o lokalnoj samoupravi gdje je nastanjeno više od 1/3 jedne nacionalnosti ta nacionalnost ima pravo na svoj jezik, pismo i na obilježavanje na javnim ustanova svojim

pismom. Stavljanjem prvih tabli u mjestu Vukovar septembra 2013. godine počeli su javni, ali masovni protesti za uklanjanje tih tabli.

- Table su odmah po postavljanju organizovano uklonjene i tako se nastavlja do dana današnjeg
- Onemogućeno je ostvarivanje prava na penziju zbog ćiriličnih priloga, osporavanje ovjerenih javnih isprava sa ćiriličnim pečatima iz Bosne i Hercegovine i Srbije (*diskriminacija po jeziku i pismu*)

c) **DISKRIMINACIJA PO NACIONALNOJ PRIPADNOSTI I VJEROISPOVJESTI**
(*član 9. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*)

- Građani srpske nacionalnosti koji žive na području teritorije države Republike Hrvatske su prinuđeni da vrše promjenu svoje vjeroispovjesti iz straha gubljenja posla i drugih zagarantovanih prava.

d) **PRAVO NA PRAVIČNO SUĐENJE**
(*član 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*)

- Na području teritorije Republike Hrvatske prisutna je sveopšta diskriminacija u pogledu postupanja državnih organa u pogledu donošenja Zakona i drugih pravnih propisa,
- Dopunama Zakona o obligacionim odnosima su obustavljeni svi postupci za naknadu štete počinjene od strane hrvatske vojske i policije (gubljenje prava na naknadu štete vršeno je poništavanjem sudskih odluka čak retroaktivno),

e) **PRAVO NA DJELOTVORAN PRAVNI LIJEK**
(*član 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*)

- Na području Republike Hrvatske nije poznat ni jedan slučaj da su se pripadnici srpske nacionalnosti vratili u neoštećene kuće iako su privatnim tužbama uspjevali sa deložacijama privremenih korisnika njihove imovine, koju im je dodjeljivala država Republika Hrvatska.
- Sudska praksa pozakuje da se malo pripadnika srpske nacionalnosti odlučuje na pokretanje postupaka pred nadležnim sudovima za naknadu štete, iz razloga skupih i dugih postupaka, koji se uglavnom završavaju bezuspješno iz razloga diskriminacije po nacionalnoj osnovi.

f) **ISPITIVANJE SUŠTINE PREDSTAVKE**
(*član 12, stav b. Protokola 14 uz Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda*)

- Svi građani srpske nacionalnosti koji su povređeni ovakvim načinom kršenja Konvencije su **ZNAČAJNO I TRAJNO OŠTEĆENI**,

- Predstavka čini "**suštinu ispitivanja**" **povrede Konvecije**, predviđenu članom 12. tačka b, Protokola 14 uz Evropsku Konveciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

g) **TROŠKOVI**

- Tražimo da nam se nadoknade sudski troškovi.

ZAKLJUČAK

S obzirom na činenicu da je prošlo mnogog godina, te da su neka lica, koja su imala pravo da dobiju svoje plate, invalidnine i penziju, nažalost preminuli, teško je utvrditi tačan novčani iznos koji država Hrvatska treba da isplati pripadnicima srpske nacionalnosti, te tražimo od Suda da država Hrvatska utvrdi taj iznos, obezbjedi zakonske i administrativne okvire da svi podnosioci zahtjeva dobiju svoje plate, penzije i invalidnine, kao da zatezna zakonska kamata bude zasnovana na najnižoj kamatanoj stopi Evropske centralne banke uz dodatka tri procentna poena.

Tražimo od Suda da tuženoj državi nametne zakonsku obavezu da licima u pitanju isplati ne samo sume koje im duguje po osnovu stečenih prava, već i da izabere, uz nadzor Komiteta ministara, generalne mjere koje će usvojiti u domaćem pravnom poretku da bi se povrede koje Sud utvrdi otklonile i da nadoknadi, koliko je moguće njihove posljedice

Republika Hrvatska treba da sveobuhvatno i pravično rješi brojne probleme oko 500.000 izbjeglih i prognanih Srba iz Republike Hrvatske, koji su oštećeni u svojim imovinskim i drugim pravima.

Da Vlada Republike Hrvatske uspostavi mehanizam putem kojeg bi se odlučivalo o svakom pojedinačnom ili porodičnom zahtjevu, vezano za povratak privatne svojine i stečenih prava ili pravičnu novčanu nadoknadu.

Da Sabor Republike Hrvatske donese izmjenu Zakona o konvalidaciji kojim će biti omogućena jednostavnija procedura za konvalidaciju radnog staža, za period od 1991 do 1995. godine, i u slučaju nedostatka pisanih dokaza koji su uništeni za vrijeme rata, uvesti poseban postupak pred redovnim sudom kojim će se utvrđivati radni staž u tom vremenskom periodu. Nakon utvrđivanja radnog staža isti bi se upisao u radnu knjižicu.

Da se prizna kompletan radni staž građanima srpske nacionalnosti koji su stekli od 1991. godine – 1995. godine i kasnije;

Tužen Vlada mora preduzeti sve mjere da obezbjedi da će nadležni organi usvojiti relevantne zakone kako bi se obezbjedila isplata predmetnih plata, invalidnina i penzija, razumna i brza činjenična i administrativna procedura.